VOL. 58, No. 22, NOVEMBER 15, 1966 58. ÉVF., 22. SZÁM, 1966. NOVEMBER 15.

Evangéliumi Hírnök
GOSPEL MESSENGER

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America — Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

JÉZUS mondá: "De kell, hogy előbb hirdettessék az evangélium minden nép között." (Márk 13:10.)

REV. ATTILA TIVADAR PÁLYAFUTÁSA

1893. DEC. 31—1966. OCT. 1.

Trsztyánszki volt a neve annak a komoly baptista boldog házaspárnak, akik több mint 100 esztendővel ezelőtt Magyarország Felvidékén laktak. A jó Isten négy leány- és három fiúgyermekkel áldotta meg őket. A nagy családdal járó nehézségek ellenére boldogok voltak, mert Isten szent akarata szerint törekedtek élni, nem csupán a családban, hanem a községben és a környéken lévő falvakban is. Nagyobb körben ismerték a baptista Trsztyánszki bácsit, aki mindenkit Istenhez akart téríteni és ahol alkalma nyílt, készséggel hirdette mennyei Atyánk csodálatos kegyelmét, mely őt családjával együtt boldogította.

Egyedül Isten tudja, hányszor könyörögtek a szülők gyermekeikért és a körülöttük lévő embertársaikért, akik könnyelműen Isten nélkül, a bűnben tengették nap-nap után gyarló életüket. Végre az Úr imáikat akként hallgatta meg, hogy két derék fiúkat hívta el a szent szolgálatra. Az idősebb neve Tivadar, a fiatalabb neve Vilmos.

Amint Tivadar bevégezte a kötelező iskoláit, jelentkezett a Budapesti Baptista Szemináriumba való felvételre.

Amint az iskola vezetősége minden oldalról megvizsgálta, az ifjút készséggel vette fel; megértvén annak őszinteségét, miszerint nem egyéni érdek, hanem Isten Szent Lelkének a hatása alatt történt. Tivadar nagyon boldog volt a szemináriumban. Hűségesen tanult, mert hiszen az élet legfontosabb szolgálatára, az Úr szent munkájára kell neki elkészülni.

Már mint szeminárista, sokszor ragadta meg az alkalmat különböző gyülekezetekben bizonyságot tenni Isten csodálatos kegyelméről többféle formában, mit kiképzése után később, fokozottabb formában teljesített. Több helyen lett szócsöve Istennek, mely szolgálat eredményeként 10 felvidéki községben szervezett gyülekezetet, amelyeknek tíz éven keresztül rendszeres lelkipásztora is lett.

Az utóbbi időben sokszor tett Floridában, a Baptista Otthonban bizonyságot Magyarországon nyert tapasztalatairól, hol Isten sokszor visszaverte és megszégyenítette az ellenséget és bámulatos dicsőséget szerzett szent nevének. A gyülekezetek látogatását mindig gyalog kellett megtennie mindenféle időben. Fáradhatatlanul járta az erdőknek, hegyeknek, völgyeknek, havas, sáros, poros, veszélyekkel teljes, járatlan útjait. Veszélyben volt a vadállatok miatt. Veszélyben volt a rablók miatt. Veszélyben volt a hamis atyafiak miatt is, kik hivőknek adták ki magukat, de nem voltak azok. (II. Kor. 11:26—27.) Az Úr mindig csodálatosan megszabadította őt. (Folyt. a 7. oldalon)

Tapasztalataim a Menháznál

Mennyei Atyánk akaratával és menházunk bizottságának kérésére ebben az évben is vállaltuk — én és feleségem — Kurtz Lajos és k. neje ig. testvérek helyettesítését a menháznál amíg ők szabadságon lesznek. Ez már a 4-ik év, amikor próbáljuk helyüket betölteni. Amíg feleségem a konyhai munkák irányítását, a bevásárlásokat intézte, az otthon belső rendjét, tisztántartását vezette, addig én megpróbáltam öregeink ügyes-bajos dolgainak intézésébe befolyni és segíteni, azután a külső munkák irányítását vezetni.

De ezek mellett igyekeztem tapasztalatokat szerezni. A menházzal kapcsolatos adminisztrációs és fizikai munkák kiterjedését felmérni. Megállapítottam, hogy a menház ügyeinek intézése, a fizikai munkák vezetése és végzése körül Kurtz igazgató testvérek emberfeletti munkát végeznek.

Olyan teljesítményekkel találkoztunk, amelyek ámulattal és csodálkozással töltenek el. Hol veszik az időt és az erőt mindennek a véghezvitelére. Az időt, persze az idő pontos beosztása hozza be, a testi és lelki erőt pedig onnét felülről, a minden erők forrásából — Istentől.

Kurtz testvérek több mint ötven öreg, részben rokkant személy testi és lelki gondozását vezetik, illetve végzik. Ezek mellett a menház környéke virágos kertté van varázsolva. A 18 amerikai hold (nagyrésze gyümölcsös) tisztán, nyírva, kaszálva a Kurtz testvér felelőssége. Kurtz tv-nő a menház lakóinak mamája, irányítja a konyhai munkákat, csinálja az étlapot és vezeti az étkezést. Ő eszközli a bevásárlásokat, de nemcsak a konyhára, hanem az összes lakóknak a szükségleteit is ő vásárolja meg. Ő a betegeket orvoshoz viszi, gyógyszereiket megveszi. Valóban ráillik a "Menház Mama" elnevezés, mert gondosabb és figyelmesebb édesanyák között sincs.

A menház lakóinak közös imája, hogy az Úr tartsa meg őket és adjon nekik sok testi és lelki erőt és türelmet.

Különlegesen megragadta figyelmemet Otthonunk lakóinak lelki élete. Tapasztaltam, hogy többeknél rendszeres a reggeli áhitat, amellett, hogy a reggeli étkezést bibliaolvasás és ének zárja be. De a lelkiállapot mérőfokát az istentiszteletek és imaórák mutatják. Hadd mondjam el, hogy Otthonunk lakóinak egyharmada nem baptista, nagy része katolikus. Nagy örömömre szolgált az is hogy úgy az istentiszteleteken, mint az imaórákon egy-kettő kivételével mindenki ott volt. Együtt énekeltek, imádkoztak velünk, együtt dicsértük mennyei Atyánkat. Felemelő volt részemre látni azt az élénkséget és oda adó figyelmet az ige hallgatásában. A lélek vágyakozását Isten után, lelki éhséget és szomjúságot az Úr igéje után az összejöveteleken. Ugyanis míg a Kurtz testvérek szabadságon voltak, az én feladatom volt az istentiszteleteket és imaórákat vezetni és az Úr üzenetével angol nyelven szolgálni. Ottlétem alatt megerősödött bennem az a meggyőződés, hogy konvenciónk és bizottságai bölcsen döntöttek amellett, hogy a menház részére és közelében épitsék az új kápolnát. A menházban gyülekező közönségnek nemcsak szüksége van rá, de meg is érdemli. Menházunk lakói, öreg testvéreink testben talán gyengülnek, de lélekben nevelkedni, hitben erősödni, hűségükben szilárdak akarnak lenni. S amint egyikük mondotta: Mi öregek már az utolsó mérföldet tapossuk, közeledünk az örökkévalóság kapujához; azt tapasztaljuk, hogy a Sátán odaadóbban dolgozik és mindent megtesz, hogy elejtsen, megszédítsen hitünkben és hűségünkben, megingasson.

Nekünk nagy szükségünk van lelki gondozásra, útmutatásra, Isten igéjére.

Azt mondtam neki, hogy a kápolna is ezt a célt fogja szolgálni.

Akik menházunknál megfordulnak, látogatják, turisták, nemcsak testben nyernek pihenést, lélekben is felüdülnek és azok is élvezni fogják az új kápolna áldásait.

Sok érdekes látni- és tapasztalnivaló van itt a menházunknál. Kár, hogy olvasóink közül még kevesen látták és élvezték a menházunkkal kapcsolatos áldásokat. Nagyon szeretnénk, ha olvasóink minél többen itt töltenék akár a nyári, akár a téli szabadságukat. Nem bánnák meg.

Vendégeknek, turistáknak is kellemes, pihenésre alkalmas szobák vannak, üdülésre, úszó-fürdőmedence áll rendelkezésre.

Szeretettel hív és fogad mindenkit az igazgatóság.

Cím:

Bethesda Baptist Home
748 Fordham Rd.,
PALM BAY, Fla. 32901

Hajdn János,
A Menházbizottság tagja

MENYEGZŐ DETROITBAN

Október 22-én egy szépen előkészített és lefolyt menyegzői ünnepélynek voltunk szemtanúi. Molnár Mária Magdolna és Herbert Dwson nyelvtanár ígértek egymásnak örökétartó hűséget.

Az esketési szertartást Dr. Koncz Emil lelkipásztor végezte, amelynek befejeztével, egyik étkezőbe ment a jelenvoltaknak egy kicsiny csoportja, hogy résztvegyen a menyegzői ebéden, melynek befejeztével Niagara Fall-ra ment nászútra a fiatal pár.

A jó Isten vezesse őket megkezdett életükben úgy, hogy tudják egymást igazán szeretni és boldogítani!

Itt ismét szívünk mélységes hálá-ját kell kifejezésre juttatni mennyei Atyánk iránt azért, mert a pár héttel előbb feltornyosult felhőt elhárította a Molnár-család feje felől. Úgy nézett ki a helyzet, hogy nagyon szomorú s lehangolt lesz a menyegző... De tetszett a jó Istennek olyan változást teremteni, hogy az előbb halálosan beteg "örömapát" annyira megerősítse, hogy menyasszony leányát ő vezette Isten színe elé a házassági fogadalom letételére. S hogy a családi öröm teljes legyen, Jucika lányuk is itt lehetett kedves férjével és három aranyos unokánkkal együtt.

Régen óhajtottunk egy ilyen családi együttlétet és most megadta az Úr, hogy ezzel is fokozza örömünket.

M. A.

HÁLAADÁSRA VALÓ BUZDÍTÁS

"Áldjad én lelkem az Urat és egész bensőm az Ő szent nevét. Áldjad én lelkem az Urat és el ne feledkezzél semmi jótéteményéről, Ki megbocsátja minden bűnödet, meggyógyítja minden betegségedet." *(Zsol. 103:1-3)*

Azt olvassuk egyik énekszövegben: "Egy nagy nap jön felénk . . ."

Küszöbén állunk annak a nevezetes napnak, amelyet "Hálaadás Nap" néven ismerünk. Ez bennünket visszaemlékeztet arra a napra, amikor az első telepesesek Amerikába érkeztek.

Késő ősz volt már és így semmi kilátás nem volt arra, hogy valamit termeljenek.

A történelem szerint rendkívül hideg tél volt és ennivalójuk nem volt semmi. Az indiánok is csak halászattal és vadászattal jutottak ennivalóhoz, s így érthető, hogy nem tűrték azt, hogy a fehérek lelövöldözzék előlük a vadakat és mindjárt ellenségei lettek egymásnak.

Nagyon sokan nem bírták a hideget és az éhséget, meghaltak. Ezeknek sírjait fagallyakkal rakták be, hogy az indiánok ne tudják számon tartani, hogy hányan haltak meg, mert ha észre vették volna, hogy sokan meghaltak, könnyen megtámadták volna őket s kipusztították volna.

Mikor aztán elérkezett a tavasz, nagy szorgalommal kezdtek a munkához és nagy eredményeket értek el, mert Isten, aki sohasem bizonyult mostohának, esőt és napfényt adott a telepesek munkájára. annyira gazdag termésük volt, hogy az ősz beálltával alig tudták hová betakarítani. Hanem aztán amikor ezzel készen lettek, egy napot általános ünneppé szenteltek, hálából Istennek, aki megáldotta őket.

Így keletkezett a "Hálaadási Nap", amelyet mi terített asztal mellett ünnepelünk s talán meg se emlékezünk az áldásokat osztogató Istenről. Pedig ajkunkra kellene vegyük, Mikeás próféta szavait és kérdeznünk kellene:

"Mivel menjek eleibe az Úrnak? Hajlongjak-e a magasságos Istennek . . .?"

De vajon mit tudnánk mi adni Istennek, megszámlálhatatlan jóságáért?

Ő adta nekünk az eledelt, a ruházatot, a lakást, az egészséget, ép elménket, szemeinket, füleinket, kezeinket, lábainkat és még gyülekezeteinket és az iskolákat is. Ezek mind segítségül voltak abban, hogy megkeressük a mindennapi kenyeret.

És még nagyon sok mindenért kellene hálát adni s aztán tovább kérdezni Mikeás prófétával: "Kedvét leli-e az Úr ezernyi kosokban, vagy tízezernyi olajpatakokban? Első szülöttemet adjam-e vétkemért, vagy méhem gyümölcsét lelkem bűnéért?" *(Mikeás 6:6.)*

Úgy látszik, hogy Mikeás próféta nemcsak gondolatban, hanem szíve minden érzetével és minden elképzelhető eszközzel akarta megtisztelni az Urat.

Ha megfigyeljük az embereket, látjuk, hogy milyen kevesen mennek az Isten házába, hogy megköszönjék a Tőle elvett javakat.

Kérdezzük mi is: "Avagy nem tízen . . .? Hol van a kilenc? Vagy csak egy jött vissza, hogy hálát adjon." A századik zsoltár is arra buzdít bennünket, hogy: "Menjünk be az Ő kapuin hálaadással, pitvariba dicsérettel és áldjuk az Ő nevét."

A zsoltáríró hálaadási pohara csordultig volt megtelve az ő Istenével szemben. Amikor figyelte az égitesteket, a napot, a holdat, a csillagokat, hogy engedelmességükkel tisztelik alkotójukat, azt kezdezte ő, micsoda az ember ezekhez képest? Csak mustármag, vagy még annyi se, hanem csak egy parány.

A zsoltáríró egész belső részét hálára hangolta Istenével szemben. Ami azt jelenti, teljes érzelemmel kell dicsérni az Istent.

Ha erő nem lesz ajkunkon,
Dicsérje Őtet sóhajunk.

Ne engedjük, hogy valami elvonja a mi érzelmünket az Isten iránti hálától. Ha nekem ezernyi nyelvem és ajkam volna, mind az Isten iránti hálára szólaltatnám meg a hálaadási napon. Gondoljunk arra, hogy a világnak kétharmadrésze éhezik és Indiában 36 millió ember hal meg éhen.

Felhívás olvasóinkhoz

A posta központi hivatala értesítése alapján kérjük kedves olvasóinkat arra, hogy "ZIP CODE" számaikat haladéktalanul küldjék be Szász testvérhez, mert a jövő év kezdetétől nem továbbítják azokat a másodrendű postázásokat, amelyekről ez hiányzani fog. Szász testvér címe a következő:

MR. JOHN SZASZ
1619 Edward Avenue N. E.
CANTON, OHIO 44705.

Hajnalban, délben és este hálákat kellene adjunk Istennek azért a bőségért, amit nekünk adott. Ebben az évben 70 millióval szaporodott az emberiség, a termény pedig 6 százalékkal kevesebb lett. Azt mondják, hogy a világ különböző részein üresednek kifelé az élelmiszerraktárok. Amerikában pedig nem tudta a fogyasztóközönség elfogyasztani a terményt.

Nem kellene ezért hálákat adni?

Adjunk hálát Istennek, mint házastársak egymásért. Kérjük az Urat, hogy áldja meg az árvákat és özvegyeket. Adjunk hálát gyülekezeteinkért és azért, hogy még szabadon imádkozhatunk. Adjunk hálát prédikátor testvéreinkért. Misszionáriusunkért, Pintér testvérért és családjáért. A szabadságért, amelyet élvezünk ebben az országban.

Imádkozzunk az ország elnökéért és a kormányzókért.

Ne feledkezzünk meg Öreg Otthonunkról és igazgatójáról se.

Kórházakról és jótékonycélú intézményekről se feledkezzünk el, mert ez az Isten akarata. Vegyük számon mi is az áldást, ami jött az Úr kezéből és azoknak özöne buzdítson hálára bennünket Istenünk iránt!

Amikor megyünk a hálaadási ünnepélyre, kísérje gondolatunkat a megbocsátás szelleme. Ezt is elvárja tőlünk az, aki minden jóval betölti a mi szánkat. Amen. *Vér Ferenc*

A SZERKESZTŐ ROVATA

IMÁDKOZZUNK HÁLAADÁSSAL

"Semmi miatt ne aggódjatok, hanem imádságotokban és könyörgésetekben, minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt." (Fil. 4:6.)

Csodálatos a jó Isten gondoskodása az emberiségről. Minél többet elmélkedünk efelett, annál inkább ámulatba ejt bennünket. Többféle tulajdonsággal teremtette az embert, melyek aztán megnyilvánultak benne az idők haladtával.

Ezek közül a *hálaérzési* jellemet szeretnénk most kiemelni, mint olyat, amely egyik legszebb és legértékesebb jellemvonása az embereknek. Akiben nincs meg ennek a megnyilvánulása, az fennhéjázó, gőgös és összeférhetetlen egyén s nincs átitatva az isteni tulajdonságokkal.

Keresztyén ember nem lehet ilyen Ő felülről született a Szentlélek által és feltétlen magában kell hordja annak tulajdonságát, aki átvitte az újjászületés fürdőjén. Az ilyenek az alázatosság fehér köntösét viselik magukon, de nem azért, hogy lássák őket az emberek, hanem, hogy ez az öltöny az állandó vigyázatra figyelmeztesse őket, hogy csak olyan helyen és úgy járjanak, hogy ezt be ne szennyezzék.

Ezeknek lelke meglátja az Isten által felállított kegyelemszéket meghintve, Isten húsvéti Bárányának vérével és naponta megjelennek ennéi a széknél, hogy kiöntsék itt hálaadással telt imáik olaját a Melkisédek rendje szerint való Főpap lábainál. Megköszönik neki az általa elküldött Szentlelket, aki nem csupán imádkozni tanította meg őket, de megtanította szükségeikhez mérten imádkozni is.

Nagyon tanulságos ennek a megfigyelése. Minden valamirevaló keresztyén imádkozik nyilvánosan. De ha figyeljük — időkön keresztül is —, soha nem találunk változást az imaszövegben. Lehet az azért jó ima, de nem lehetne rá azt mondani, hogy a Szentléleknek mindig frissen csörgedező forrásból meríti az imaanyagot. Elment ő ehhez a forráshoz egyszer, valamikor régen és amit akkor merített belőle, azzal mosogatja a lelkét nap-nap után. Figyeljük meg csak, milyen nehezen tud — valamikor —, egy-két szükséghez alkalmas olajcseppet belekeverni a régen merített imaanyagba.

Testvéreim, Jézus a Szentlélekben olyan forrást adott nekünk, amely örök életre buzog. Tehát nem olyan, amely csak egyetlen alkalommal buggyant fel. Ha pedig ez a forrás szüntelen buzog, akkor állandóan friss a tartalma és nem egy álló tó . . .

A forrásból nemcsak friss, hanem új vizek is ömlenek. Ami a felszínre kerül, az mind új.

Így van a Szentlélek hatása alatti imádkozás is. Újak a gondolatok és amikor szavakba ömlenek, meg lehet bennük érezni azt, hogy frissen meríttettek és igazodnak az élet körülményeihez.

Erre nemcsak a Szentlélek tanít, hanem a Szentírás is, ami nem is hangzik különösnek komoly keresztyén ember előtt, mert ő tudja, hogy az Írás a Szentlélektől van áthatva teljesen, különben nem volna benne élet, se erő és már nagyon régen el is felejtették volna az emberek.

Nézzük csak pár mondatban a Szentírásnak erre vonatkozó példaadását:

Akinek lelkét a bűn terhe nyomta, így kiáltott fel:

"Isten légy irgalmas nekem bűnösnek!"

Amikor pedig életveszély fenyegette a tanítványokat, így kiáltottak:

"Mester! Nem törődöl vele, hogy elveszünk?"

Péter a tengeren: "Uram, tarts meg engem!"

A testi szenvedésnek nyomása alatt Bartimeus így:

"Jézus, Dávidnak Fia! Könyörülj rajtam!"

Szülők gyermekeikért:

"Mester! Az én leányom halálán van, jer és vesd rá a kezedet, hogy

(Folytatás az 5. oldalon)

EVANGÉLIUMI HÍRNÖK
GOSPEL MESSENGER

Published semi-monthly

OFFICE OF PUBLICATION
Hungarian Baptist Union of America
2844 East 130th St., Cleveland, O. 44120

Editor — Szerkesztő:
Rev. ANTON MOLNÁR
1370 Michigan Blvd.
Lincoln Park, Mich. 48146

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio.

Subscription fee: $3.00 per year

Előfizetés és címváltozás
erre a címre küldendő:
Mr. John Szász
1619 Edward Avenue N. E.
Canton, Ohio 44705

Printed by
CLASSIC PRINTING CORPORATION
9029 Lorain Ave., Cleveland, O., 44102

ÜNNEPI JELENTÉS BRAZILIÁBÓL

Október 12-én ünnepeltük gyülekezetünkben a Gyermek Nap-ot, és a Gyermek Egylet egy szép és változatos programmal készült elő, amely a délutáni istentisztelet után lett megtartva. A misszió pontról is 27 gyermek jött be — felnőtteken kívül —, hogy most először, szintén résztvegyenek az ünnepélyen és a programban is. Több mint 70 gyermek volt jelen, úgyhogy a felnőttekkel együtt, teljesen megtöltötték az imaházat. Szép ünnepély volt és kívánjuk, hogy az Úr áldja meg a gyermekeket és tanítóikat.

Október 16-án az imaház megnyitásának 28. évfordulóját ünnepeltük hálaadó istentisztelettel és egy gyűjtéssel, amely alapját képezi egy imaterem építésének a misszió ponton. Sok örömben volt részünk és az Úr gazdagon megáldott bennünket, úgy délután, mint az esti órákban. Az ének és zenekarok — mint minden ünnepélyen teszik — szintén kivették részüket az Úr dicsőítésében és bennünket is örvendeztettek. Hálásak vagyunk az Úrnak, hogy adta nékünk ez imádkozás helyét, ahol oly sokszor élveztük már az ő áldását.

Nagy István

Nők rovata

Női konf. elnöke: Bányai Sándorné
Pénztáros: Mrs. Elizabeth Haydn
Alelnök: Németh Lajosné

Rovatvezető: Szerencsy Mária, 105 Demott Lane, Somerset, N. J.

"... minden javunkra van ..."

(Rom. 8:28.)

A hívőknek iratott ez az Ige és az Úr tudja, miért tette. Nekünk nincs jogunk kérdőre vonni az Urat, hogy "miért, Uram?"

Betegség, halál, nyomorúság, gazdagság, szegénység mind az én javamra van? — kérdezi az "én" bennem.

Azt mondja az Ige: "Akik az Istent szeretik ..." Tehát, ha szeretem az Istent, ha az Övé vagyok, az Ő tulajdona, akkor Ő jobban tudja, mire van szükségem? Igen! Még a fent felsoroltak is javamra vannak. Miért? "Mi szeressük Őt, mert Ő előbb szeretett minket." (I. János 4:19). Ő önmagát adta értem és nem kellett volna ezt tennie. Megtehette volna, hogy azt mondja: "Nem teszem." Hiszen nem volt neki sem könnyű. Imájából "láthatjuk ezt, amikor azt kérte: Ha lehetséges, múljék el tőlem e pohár. De ... Jó, hogy ott volt a "de", ne úgy legyen, ahogy én akarom, hanem úgy, ahogy Te.

Minden áron, minden körülmények között, engedelmesség ez a szeretet. Ha az Úr akarata az enyém is, akkor van békességünk, akkor mondhatjuk, hogy "tudjuk", nemcsak gondoljuk... vagy talán ... vagy lehetséges, hogy javunkra van ... hanem "Tudjuk, pedig, hogy azoknak, akik az Istent szeretik, minden javukra van."

Egy másik ige, amely nagyon drága a számomra Róma 8:32 vers. Amikor az Egyesült Államokba jöttem, a nyelvet sem tudtam, a szokásokat sem ismertem. Semmit nem tudtam és senkit nem ismertem ... de ismertem az Urat. Azt kértem Tőle, adjon Igét az itteni életem elindulására. A Róma 8:32 verset kaptam: "Aki az Ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem Őt mindnyájunkért odaadta, mimódon ne ajándékozna vele együtt mindent mi nekünk." "Vele együtt mindent ..."

Az országtól, az emberektől semmit nem vártam, de vártam az Úrtól és Ő megadta, hogy "Vele együtt minden" meglegyen.

Nekünk a "minden" is üres, céltalan, értelmetlen, ideig való délibáb, de "Vele együtt" még a szegénység, betegség, halál, vagy a fényesebb oldala az életnek, gazdagság, egészség, jólét, — és felsorolhatnék sok minden egyebet — minden javamra van és "Vele együtt" mindennek van értelme.

Mrs. Teresia Faulkner

MINDIG KÖZELEBB!

A templom ott már messze volt neked,
s emlékszem, a költözést tervezgetve
azt kérdezted, hogy itt közelebb lesz-e?
Közelebb, Édesanyám! Közelebb!

És te akkor örültél ezen.
Bár visszatartott zord idő, hideg tél,
az új otthonból néha eltipegtél
még az Isten hajlékáig nehezen.

Szemem könnyesen utánad tekint.
Hiszen ... közelebb költöztél megint,
— mert minden földi közelség kevés! —

oda, hol templom nélkül, szüntelen
maga az Isten van jelen.
Ó, milyen boldog, szent költözködés!

T. E.

IMÁDKOZZUNK HÁLAADÁSSAL

(Folytatás a 4. oldalról)

meggyógyuljon és éljen." "Uram, Dávidnak Fia! Könyörülj rajtam, az én leányom az Ördögtől gonoszul gyötörtetik!" "Mester! Tekints az én fiamra, mert nekem egyetlenegyem!"

A halál pillanatában így:

"Uram, Jézus! Vedd magadhoz az én lelkemet!"

Istennek öröme telik abban, hogy meghallgasson bennünket, amikor így szükségeinkhez mérten kiáltunk hozzá. Hozzá kiáltásunkban kifejezésre juttatjuk azt, hogy tudatában vagyunk Tőle való függésünknek. Kezében tartja azt az áldást, amelyre szükségünk van. Látta Ő előre, hogy mi azt nélkülöztük és csak arra várt, hogy mi is felismerjük és kérjük tőle. Adja azonnal.

De kérjük tőle hálás köszönettel!

Szinte megremegek most, amikor Jeremiás ezen szavaira gondolok:

"Átkozott az a férfi, aki emberben bízik ..." *(Jer.17:5, a.)*

Milyen sokszor mondhatna ránk átkot, áldás helyett a jó Isten.

Amikor egy nagyon jó barátról, vagy igazi lelki testvértől kérünk valamit, kérelmünket rendesen így fejezzük be:

"Előre is köszönöm szíves megértésed abban a tudatban, hogy kérésemet teljesíted."

Hát nem kell, hogy piruljon orcánk azért, mert Istentől nem merünk így kérni.

Testvéreim, ha nem imádkozunk hálaadással, nagyon könnyen a hálátlanság bűnébe esünk.

Magával sodor az önzés bűne és sokakat a hitetlenség áradata is.

Aki hálaadással imádkozik, az dicsőíti az Istent és lelki békességben van.

M. A.

Kisfaludy Károly:

SZÜLŐFÖLDEM

Szülőföldem szép határa,
Meglátlak-e valahára?
Ahol állok, ahol megyek,
Mindenkor csak feléd nézek.

Ha madár jön, tőle kérdem:
Virulsz-e még szülőföldem?
Azt kérdezem a felhőktől,
Azt a suttogó szellőktől.

De azok nem vigasztalnak,
Bús szívemmel árván hagynak.
Árván élek bús szívemmel,
Mint a fű, mely a sziklán kel.

Kisded hajlék, hol születtem,
Hej, tőled be távol estem!
Távol estem, mint a levél,
Melyet elkap a forgószél.

Az aratók az angyalok

Az Úr a világaratás és szüretelésen kívül egyéb példázatokban is elbeszélte népe maradékának, a választottaknak különválasztását: öt okos és öt bolondszűz; juhok és kecskék; a királyi menyegzői ruha stb. itt mindenütt csak kétféléről van szó, holott éppen a vég idején 700-féleképpen hirdetik hitvallásukat, nevében.

Ennek dacára Ő olyan evangéliumot adott, amelyet nem lehet elkódósíteni!

"Senki sem szolgálhat két úrnak!" vagy okos, vagy bolond; vagy juh, vagy kecske; vagy fehér, vagy fekete; "Aki nincsen velem, az ellenem van!" Csak aki meghalt a bűnnek, az támadhat fel! A Krisztussal. Meghalni sem lehet félig, csak egészen. Amint a Krisztus sem félig támadott fel, hanem teljes, dicsőséges testében.

Illyés üzenete: Meddig sántikáltok kétfelé? Ha az Úr az Isten, kövessétek Őt. Nem lehet jobb lábunkkal az Úrnak, baloldalunkkal Lucifernek szolgálni. Ezt ugyan Lucifer szívesen fogadja, mert baloldalon van a szívünk. De az Úr Jézus egész embert kíván, Vele nem lehet megalkudni. Ő egyenesen megmondta: Vagy légy hideg, vagy légy meleg! A langymeleget kivetem számból. A sok egyéni felfogáson (részbeni ismereten) alapuló "egyház" ma felhőként homályosítja el Jézus Krisztus napnál ragyogóbb világosságát.

A gonoszság titka, amely minden kétfelé sántikálást okoz, egyszerű, ha az Úr leleplezi: "Kedvezz uram magadnak!" Sátán még ezt is eltűri, a százalékos kiegyezést. Az Úr azonban nem alkuszik meg, Ő egész embert kíván, akiben a világ fejedelmének nincsen már semmije.

"Minthogy azért a Krisztus testileg szenvedett, fegyverkezzetek fel ti is azzal a gondolattal, hogy aki testileg szenved, megszűnik a bűntől. Hogy többé ne embernek kívánságai, hanem Isten akarata szerint éljétek a testben hátralévő időt!" *(1. Péter 4:1—2.)*

Az Úr irgalmas és nagy kegyelmű, azért, hogy megtérjünk és éljünk. De ha meghaltunk a bűnnek, mimódon élnénk még abban? Istennek titka, a mi életünk abban van elrejtve: Ne legyen nékünk idegen Istenünk: hanem "Legyen meg Atyám a Te akaratod!"

A cséplésnek az a célja, hogy a magasan hordott búzafejeket fenntartott belül üres szalmát összetörje és a polyvából a búzaszemeket sértetlenül kiemelje. Az Úr ezt így magyarázza: "A búzát csépelik, de nem örökre csépli azt és bár hajtja rajta szekere szekerét és lovait, de szét nem töreti" *(Ésaiás 28:28)*. Tudjuk, hogy minden cséplőgép úgy is van megszerkesztve, hogy mindent összetörjön, ami magas és szemét és csak az egészséges, tiszta búzaszemeket adja a termelőnek.

A szórólapát az ember Fiának a kezében van. Kivétel nélkül feldobja választottait a szélbe. Bizony ma teljes súlyúnak kell lennie, akit a világháború és a vele együttjáró sokféle vihar és felfordulás ki nem röpít a szeméttel együtt, a választottak közül is.

A mai forró- és hidegháborút a próféták sokféle előképben és szószerinti beteljesedésben, érthetően megjövendölték: "Keressétek meg majd az Úr könyvében és olvassátok: ezeknek egy híjok sem lesz, egyik a másiktól el nem marad; mert az Ő szája parancsolta és az Ő lelke gyűjté össze őket *(Ésaiás 34:16)*.

És megkérdi az Ige: Ki hangoztatja ezt, hogy bebizonyítsa, hogy ez igaz?!

"De nem jelenté meg, de nem tudatá senki, nem hallá szavatokat senki sem!" *(Ésaiás 41:25—27. és 42:9)*.

"A régiek imé beteltek és most újakat hirdetek, mielőtt meglennének, tudatom veletek."

"De még most is így szól az Úr: "Térjetek meg hozzám, teljes szívetek szerint; bőjtöléssel is, sírással is, kesergéssel is és szíveteket szaggassátok meg, mert könyörülő és irgalmas Ő, késedelmes így a haragra... Fújjatok kürtöt a Sionon! Gyűjtsétek össze a népet, szenteljétek meg a gyülekezeteket, hívjátok egybe a véneket és kicsiket, menjen ki a vőlegény az ő ágyasházából és a menyasszony is az ő szobájából, mondják a papok: Légy kegyelmes Uram, a Te népedhez... Ki tudja, hátha veszedelem helyett áldást hagy maga után? *(Joel 2. rész)*.

Ebben a viharban, amikor az igaz is alig áll meg, az Úr így vigasztal: "Hallgassatok rám, kik tudjátok az igazságot. Te nép, kinek szívében van törvényem! Ne féljetek az emberek gyalázásától és szidalmaik miatt kétségbe ne essetek, mert az Úrnak megváltottai Sionba jönnek és fejükön örökös öröm; vígasságot és örömet találnak, eltűnik a fájdalom és a sóhaj! Én vagyok megvigasztalótok. Ki vagy te, hogy félsz halandó embertől? Ember fiától, ki olyan lesz, mint a fű.

Én adtam beszédemet szádba és kezem árnyékával födöztelek be, hogy újonnan plántáljam az egeket s megalapítsam a Földet és ezt mondjam Sionnak: Én népem vagy te! *(Ésaiás 51:7—17.)*

"Távozzatok, távozzatok, jertek ki onnan, tisztátalant ne illessetek. Jertek ki közülök; tisztítsátok meg magatokat, akik az Úr edényeit hordozzátok... mert előttetek megy az Úr és követni fog Izráel Istene." *(52:11.)*

A búzáttisztító nagy szélvészről pedig így szól az Úr: "Mikor az én népem az Izrael bátorságosan lakik, nem tudod-é meg? És eljössz helyedről a messze északról te és sok nép veled... nagy sokaság és hatalmas sereg. És feljössz az én népem, Izrael ellen, mint a felleg, hogy elborítsd a földet; az utolsó időkben lészen ez.

"Imé, eljött és meglett, azt mondja az Úr Isten; ez az a nap, amelyről szólottam." *(Ezékiel 38:14—16, 39:8.)*

"Mert e látomás bizonyos időre szól, de vége felé siet és meg nem csal! Ha késik is — bízzál benne, mert eljön! El fog jönni — nem marad el! *(Hab. 2:2.)* *Nyil.*

Erőnket a szakadatlan munkában megfeszíteni, e világ zajos történetében megemésztődni és emiatt a léleküdítő áhitat csendes perceit elhanyagolni annyi, mint magunkat a leggazdagabb lelki élményektől megfosztani.

* * *

Semmi sem történik alkalmatlan időben, ha Krisztus utasítása alapján történik.

* * *

Sokan lehetővé akarják tenni a lehetetlent; Krisztus nélkül akarnak üdvözülni. (Ap. Csel. 4:12.)

REV. ATTILA TIVADAR PÁLYAFUTÁSA

(Folytatás az 1. oldalról)

1920-ban Tivadar megértette Istennek ezen ősi kijelentését: "Nem jó az embernek egyedül lenni; szerzek neki segítőtársat." (I. Móz. 2:18.). Megtalálta élettársát a magyarországi baptisták egyik legelőkelőbb családjában, Csopják L. Magdolna hajadonban, aki hűséges élettársa lett utolsó leheletéig. Készséggel osztozott férjének jó és rossz sorsában s meghozott vele minden áldozatot Istennek országáért embertársai javára. E házasságban az Úr egy fiúgyermekkel fokozta boldogságukat.

Vilmos, Tivadarnak ifjabb testvére is befejezte Budapesten a szemináriumot. Ő azonban nem elégedett meg a tudási fokozatával, hogy még hasznosabb eszköz lehessen Isten kezében a lelkek megmentésére. Rábeszélte bátyját az Amerikába való jövetelre, a lehetőségek hazájába. 1924-ben Vilmos beiratkozott Louisville, Ky.-ban a Baptista Egyetemre, ahol évek után a filozófiai doktori fokozattal vizsgázott. Tivadar pedig East Orange, N.J.-ben a Nemzetközi Baptista Szemináriumra iratkozott be és egyben prédikátora lett a Carteret, N.J.-i Baptista gyülekezetnek. Három év eltelte után szószék üresedés lett a perth-amboyi (N.J.) gyülekezetben és a gyülekezet Trsztyanszki Tivadar prédikátor tv.-t hívta meg annak betöltésére. Mind a két helyen az Úr gazdagon megáldotta hűséges szolgálatát.

1940-ben Rev. Trsztyanszki Tivadar testvért a Gary, Ind.-i gyülekezet hívta meg prédikátorának. A meghívást elfogadta és családjával odaköltözött. Vezetésével a gyülekezet hozzáfogott a nagyobb szabású lelki munkához; de közben Szövetségünk vezetői felismerték benne a rendkívüli képességet és tapintatosságot, melyre nagy szükség volt az Aggmenháznál, Watervliet, Mich.-ben s a következő konvención Garfield, N.J.-ben egyhangúlag megválasztották az Amerikai Magyar Bapt. Aggmenház igazgatójává.

Úgy az intézet lakói, mint a szomszédok és mások hamar észrevették, hogy új igazgató van a portán, mert minden kezdett javulni, szépülni és az öregek száma szaporodni.

Nemcsak az intézetnél történtek változások, hanem a direktor testvér családjában is; Trsztyánszky tv. neve is megváltozott törvényesen, a család minden tagjának óhajára. Az a név, melyet elődeik féltékenyen őriztek, tisztán tartottak, de itt ez országban nehezen betűztek, egyszerűsítve lett. Ez időtől Rev. Attila Tivadar néven kezdték őt ismerni.

Attila prédikátor tv. az Intézet minden vonalán szakembernek bizonyult. A földművelésben, gyümölcstermelésben, konyhakertészetben és állattenyésztésben egyaránt. Sőt még az ács- és kőműves, valamint asztalos mesterséget is gyakorolta. Ezek mellett a lelki teendőket is végezte.

Az ő igazgatósága idején történt szintén egy másik nagy változás, mely nem volt kis feladat. Az Otthon áttelepítése Watervliet, Mich.-ből Palm Bay, Fla.-ba 1957. áprilisában. Már ez időben kezdett egészségileg hanyatlani, gyengülni, s foglalkozott a felelősségteljes munkától való visszavonulással. Úgy mondotta: "Nekem egy hosszabb időre szóló pihenésre van szükségem." Azonban Szövetségünk vezetősége kérelmére még az Otthon vezetésénél maradt három évig.

1960-ban vonult vissza és telepedett le Palm Bay, Fla.-ban, ahonnan nyári vakációra mindig felmentek 2—3 hónapra Watervliet, Mich.-be nős fiúk és családja körébe. Ez évben is nagyon készültek ezen vakációra s mikor indulni akartak, hirtelen megbetegedett, többször a kórházban kezelték s mikor már heteken keresztül otthonában valamennyire megerősödött, jól érezte magát — vasárnaponként többször prédikált, sőt még halála előtt néhány órával is —, pénteken délután a jövő vasárnapi prédikációt készítette. Vacsora időben hirtelen rosszul lett, gyorsan beszállították a kórházba és éjjel fél kettőkor nemes lelke búcsút mondott ennek a múlandó világnak.

Attila Tivadar testvér: Te ama nemes harcot megharcoltad, futásodat elvégezted, a hitet megtartottad, elérted ennek az életnek nagy célját, amelynek elérésére mi is minden áldozatok árán törekszünk. A viszont látás boldog reményében;

Petre Gábor.

PRÉDIKÁTOR ÉS DIAKÓNUS GYŰLÉS

Örömmel tudatjuk az Evangéliumi Hírnök olvasóival, hogy a központi prédikátorok és diakónusok gyűlését megtartottuk Clevelandban a Shakertéri magyar B. imateremben okt. 29-én. A gyűlést imaórával kezdtük, melyet a helybeli gyülekezet pásztora, Orosz Attila testvér vezetett.

Témakörünk a Biblia volt azért, mert az "Amerikai Biblia Társulat" most ünnepelte fennállásának 150. évfordulóját.

Az imádkozás után, a mi nagyérdemű Vér testvérünk foglalta el helyét, hogy elnöki minőségében levezesse a sorrendet. Jó szokása szerint olvasott egy alkalmi verset a 119. zsoltárból, melynek értelmét pár mondattal ismertette.

Aztán Vajda Pál testvér tartott nagyon tanulságos felolvasást "Az Ótestamentum a keresztyénség előtt" címen, s aztán Vér elnök testvér "A Biblia és az újtestamentumi kor" címen. A felolvasásban nagyon sok történelmi adat lett kiemelve, amiért is azt a határozatot hoztuk, hogy külön füzetben fogjuk kiadni mind a két előadást.

Sokat vesztettek azok, akik nem jelentek meg ezen a gyűlésen.

Major Mihály lelkipásztor imájával zártuk be nagyon áldásos gyűlésünket s aztán az alsó helyiségbe mentünk, ahol közös vacsora mellett még sokáig elbeszélgettünk.

Hálásan köszönjük a clevelandi testvéreknek a szíves vendéglátást és az asztal körüli szolgálatot is.

Megbízásból: *Kovács B. Mihály*

Alázatos ember meghajlik a teher alatt, de a kevély törik, mint a korhadt fa.

Rev. Attila Tivadar temetése

Isten egyik leghűségesebb szolgájának nemes lelke október 1-én éjjel fél kettőkor hagyta itt erőtelen, beteges porsátorát. Régebb időn át orvosi kezelés alatt volt, több esetben a kórházban, ami akadályt gördített nyári vakációjuk és a konvencióra való menetelük elébe. Míg a kórházban volt, nagyon sovány koszton tartották, s ereje nagyon lassan jött vissza, de mindig abban a reményben ringatta magát, ha ő majd kijön a kórházból, és ismét a felesége készíti eledelét, gyorsabban visszanyeri erejét. Úgy is volt. Otthonléte alatt fokozatosan jött vissza arcszíne, ereje és életkedve.

Nagyon boldog volt csoportunk, mikor vállalta a vasárnapi prédikálást felváltva Petre tv.-rel. Két alkalommal prédikált és harmadikra készült pénteken délelőtt. Délután fáradtnak érezte magát, este hívták az orvost, aki azonnal küldte érte a betegszállítót oxigén felszereléssel. Az orvos pedig várta a kórházban. Az orvosi előhaladott tudás szerint mindent elkövettek életbentartásáért — sikertelenül.

Miután már jó előre haladt a gyógyulásban, s szőtte a terveket is a jövőre nézve, senki nem gondolt körülötte arra, hogy itthagy bennünket. Ezért nagy sajnálattal és remegő szívvel vettük tudomásul a nagy veszteséget s lassan megnyugodtunk Isten szent akaratában, mert meg vagyunk győződve arról, hogy az Úr magához vette s megszabadította a további szenvedésektől.

Attila préd. testvér ravatalánál kétszer tartottunk istentiszteletet Petre tesvér vezetésével: hétfőn este 7:30 órakor csendes emlékistentiszteletet tartottunk. Ima és egy alkalmi közös ének után Rev. Vér Ferenc testvér, az Amerikai Magyar Baptista Szövetség népszerű elnöke hozta a mi mennyei Atyánknak vigaszt adó üzenetét. Majd Kurtz Lajos testvér, a Bethesda Otthon vezetője Jelenések k. 14:13-ik verse alapján angol nyelven fejtegette a hivő halottak előnyeit. Ezt követte Petre testvér ezen Biblia-idézete: "Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam." Ez pontosan beteljesült Attila testvér életében. Ő a Krisztus ügyéért folytatott nemes harcban önfeláldozóan harcolt. "Maradj velem" című közös ének és Smenyák Pál testvér imájával fejeztük be az emléktiszteletet.

A gyászistentisztelet október 4-én délután 2 órakor vette kezdetét a temetési kápolnában, Petre testvérnő halk orgonajátékával általános részvét mellett. Helyből és a környékről magyarok, angolok, szomszédok és az ismerősök közül többen jelentek meg. A szertartást Petre testvér vezette le, s imában hálát adott Attila testvér példás életéért és kérte a vigasztalás Urát a gyászbaborított család vigasztalására. Ezt követte elhúnyt Attila testvér egyik legkedvesebb éneke: "Nyájasan hangzik Jézus hívó szava", közös ének és utána Petre testvér magyar nyelven felolvasta Attila testvér életének ismertetését és Kurtz direktor testvér imában angol nyelven vezetett.

Két kiváló vendégszónok hirdette Istennek változtathatatlan vigaszt adó Igéit; először Rev. Balla B. György az Amerikai Magyar Baptista Prédikátori Kar elnöke angol nyelven és Rev. Vér Ferenc, az Amerikai Magyar Baptista Szövetség közkedvelt elnöke magyar nyelven, kik ez alkalomra jöttek el. — A "Nyárhoz hasonlít életünk" című ének után hosszú autósorral elkísértük nagy halottunk földi maradványát az élet utolsó állomásához és a rendes szertartással átadtuk az anyaföld ölelő karjaiba.

Gyászolja hűséges élettársa Magdaléna, akivel 46 esztendőn keresztül élt boldog házasságban. Gyászolja továbbá egyetlen fia Tivadar feleségével és három gyermekével. Gyászolja nagyon szeretett sógora Cornélius Cornél Chopják családjával és Rev. Orosz Attila családjával. Valamint Magyarországon gyászolja két testvére és négy nővére. Gyászolják a floridai testvérek általában.

Erősen hisszük, hogy a mi mennyei Atyánk mindnyájunknak ad mennyei vigaszt és majd övele egy boldog találkozást a dicsőségben. Úgy legyen! P. G.

Gyászjelentés Wellandról

REV. J. S. FRIEDRICH tv. drága felesége Katóka, a "nemes harcot megharcolta." A hitet megtartotta és 1966. október 16-án, vasárnap délután 4 órakor futását elvégezte. Egy napig volt csak a kórházban.

Váratlan és meglepő eset ez, mert az orvosi diagnózis szerint vére 93%-a tiszta, semmi szervi, vagy orvosilag operálható baja nem volt, mégis egy év óta otthon fekvő beteg volt.

Idegeit a két világháború Magyarországon, majd a Németországba való menekülésekor a Hamburgban átélt szörnyű bombázás, majd a D.P.-táborok méltatlan akadályai, hét évig, végre az itteni rövid elhelyezkedés és az azt követő évtizedes munkanélküliség példátlanul súlyos terhei igen megviselték.

Mindenki kisgyermekét édesanyaként szerette, értük minden áldozatot meghozott. A sírt az őt szeretők koszorúi és remek virágerdeje borította!

Hamburgban lakó édesanyja, aki a harctéren négy szép fiát vesztette el egymás után — benne, Katókában egyetlen leányát gyászolja.

A gyászbeszédet Rev. Roy V. Sider, stevensvillei (Ont.) lelkipásztor tartotta, aki ismerte Katóka kiváló keresztyéni életét kislánykora óta és ezt igen mélyen megrendítően jellemezte a 91-ik Zsoltárral, a 23. Zsoltárral és vigasztalt bennünket 1. Kor. 15. vonatkozó verseivel a nagy közönség előtt.

Valamennyi ének le nem írható szépséggel szállott áhítattal az égbe.

A záróimát férje, Rev. J. S. Friedrich mondotta megrázó kijelentéssel:

Hűséges, pótolhatatlan, drága harcostársam! "A viszontlátásra!" Mert mi hisszük a feltámadást!

Egy jelenvoli